

ภาระในการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ของผู้เรียนในประเทศไทย

The Learning Burden about Chinese Proficiency Test (PAT 7.4) of Thai Learners

พิชัย แก้วบุตร¹

Pichai Kaewbut²

(Received: July 12, 2019; Revised: March 12, 2020; Accepted: March 16, 2020)

บทคัดย่อ

ปัจจุบันภาระทางการเรียนรู้ของผู้เรียนมีเพิ่มมากขึ้นตามสภาพสังคมที่มีการแข่งขันสูงขึ้นทั้งภาระด้านการจัดการเรียนรู้ ภาระด้านความคิด และภาระด้านทุนทรัพย์ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนในประเทศไทยเกี่ยวกับภาระในการเรียนรู้ผ่านการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) และ 2) เพื่อวางแนวทางการลดภาระในการเรียนรู้ของผู้เรียนในประเทศไทยต่อการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ซึ่งงานวิจัยนี้เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 333 ฉบับ จากโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาและศูนย์เครือข่ายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน ทั้ง 5 ภูมิภาคทั่วประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2560-2561 เป็นระยะเวลา 2 ปี ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้เรียนในประเทศไทยร้อยละ 59.1 เห็นว่าการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) เป็นภาระทางการเรียนรู้ 2) แนวทางในการลดภาระของผู้เรียนในประเทศไทยต่อการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ประกอบด้วยครอบครัว โรงเรียนและภาคีความร่วมมือในการฝึกกำลังเพื่อลดภาระการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในทุกมิติ

คำสำคัญ: ภาระในการเรียนรู้ของผู้เรียน ภาษาจีน การสอบความถนัดทางภาษาจีน PAT 7.4 ประเทศไทย

Abstract

Nowadays, the learning burden of learners has increased as the society has become more competitive, including the burden of learning management, burden of thought and financial burden. The objective of this research is to study learners' opinions in Thailand through the learning burden of Chinese Proficiency Test (PAT 7.4) and to set down guidelines for reducing the learning burden of learners to the test. This research collected data from 333 questionnaires during 2017-2018 from secondary schools and Chinese language teaching and learning promotion center in all 5 regions throughout Thailand. The results showed that 59.1% of the students perceive that the Chinese proficiency test (PAT 7.4) is a learning burden. Moreover, guidelines for reducing the burden of learners in Thailand consist of families, schools and partners in coordination to reduce the learning burden for learners in all dimensions.

Keywords: Learning Burden, Chinese language, Chinese Proficiency Test (PAT 7.4), Thailand

¹ อาจารย์ประจำวิทยาลัยนานาชาติ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

² Lecturer, International College, Surat Thani Campus, Prince of Songkla University.

บทนำ

การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ (Ordinary National Educational Test) เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์รวบยอดของผู้เรียนผ่านการจัดการทดสอบในระดับชาติ โดยมีสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เป็นผู้ดำเนินการออกข้อสอบและจัดสอบทั่วประเทศ ซึ่งในปัจจุบันมีการใช้แบบทดสอบความถนัดทั่วไป (GAT) และแบบทดสอบความถนัดทางวิชาการและวิชาชีพ (PAT) โดยแบบทดสอบความถนัดทางวิชาการและวิชาชีพ (PAT) เป็นการทดสอบวิชาความถนัดทางวิชาการและวิชาชีพ (Professional and Academic Aptitude Test) คือ การวัดความรู้ที่เป็นพื้นฐานกับศักยภาพที่จะเรียนในวิชาชีพนั้น ๆ ให้ประสบความสำเร็จ มี 7 วิชา คือ 1) PAT 1 คือ ความถนัดทางคณิตศาสตร์ 2) PAT 2 คือ ความถนัดทางวิทยาศาสตร์ 3) PAT 3 คือ ความถนัดทางวิศวกรรมศาสตร์ 4) PAT 4 คือ ความถนัดทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ 5) PAT 5 คือ ความถนัดทางวิชาชีพครู 6) PAT 6 คือ ความถนัดทางศิลปกรรมศาสตร์ และ 7) PAT 7 คือ ความถนัดทางภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย PAT 7.1 ความถนัดทางภาษาฝรั่งเศส PAT 7.2 ความถนัดทางภาษาเยอรมัน PAT 7.3 ความถนัดทางภาษาญี่ปุ่น PAT 7.4 ความถนัดทางภาษาจีน PAT 7.5 ความถนัดทางภาษาอาหรับ PAT 7.6 ความถนัดทางภาษาบาลี PAT 7.7 ความถนัดทางภาษาเกาหลี (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2558) ซึ่งการทดสอบความถนัดทางภาษาต่างประเทศ (PAT 7) ถือเป็นการทดสอบทางภาษาซึ่งเป็นการวัดและประเมินผลคุณภาพและผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน อีกทั้งยังเป็นเกณฑ์หลักในการวัดและประเมินผลระดับความรู้ทางภาษาของผู้เรียน ซึ่งการทดสอบทางภาษาถือเป็นหัวใจหลักอย่างหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนทางภาษา (หิวนิพนธ์, 2561)

ข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) เป็นข้อสอบปรนัย แบ่งออกเป็นข้อสอบอักษรจีนตัวเต็มและอักษรจีนตัวย่อ ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกทำข้อสอบแบบใดแบบหนึ่งตามความถนัด จำนวนของข้อสอบรวมทั้งสิ้น 100 ข้อ คะแนนรวม 300 คะแนน ระยะเวลาในการทำข้อสอบ 180 นาที ผู้เรียนจะมีเวลาในการทำข้อสอบเฉลี่ยประมาณ 1.30 นาที / 1 ข้อ สัดส่วนของเนื้อหาประกอบด้วย 1) หลักไวยากรณ์ ประมาณร้อยละ 40 2) คำศัพท์ ประมาณร้อยละ 40 3) หลักการของระบบเสียงและสัทอักษรจีน ประมาณร้อยละ 5 4) อักษรจีน ประมาณร้อยละ 5 และ 5) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศจีน ประมาณร้อยละ 10 (เนื้อหาครอบคลุมประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ศิลปะ ประเพณีความเชื่อ บุคคลสำคัญ วรรณกรรม เป็นต้น) ซึ่งข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) เป็นการทดสอบทางภาษาโดยยึดทักษะการอ่านเป็นหลัก ไม่มีการทดสอบทักษะการฟัง พูด และเขียน (Chen & Song, 2016) จากการศึกษาเบื้องต้นพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ที่เลือกสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) มีระดับคะแนนอยู่ระหว่าง 61.01 - 120.00 คะแนน ซึ่งระดับคะแนนเฉลี่ยของทุกปีในการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) อยู่ระหว่าง 75.81 - 92.97 คะแนน (Chun, 2012) ซึ่งเป็นระดับคะแนนที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน นอกจากนี้พบว่า ข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ไม่มีความสอดคล้องกับสภาพการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาทั้งด้านหลักสูตร แบบเรียนและระดับความรู้ของผู้เรียน (ชนิษฐา พิมาณมาศสุริยา, 2560) และจากการสะท้อนความเห็นของผู้เรียนพบว่า การเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนไม่ได้มีส่วนช่วยในการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ของผู้เรียนคิดเป็นร้อยละ 27 ผู้เรียนเห็นว่า 1) ระยะเวลาในการเรียนในชั้นเรียนน้อยเกินไปผนวกกับระยะเวลาในการเรียนตลอดช่วงชั้นในระยะเวลา 3 ปี ไม่เพียงพอต่อการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสอบเมื่อเทียบกับระดับความยากของข้อสอบ 2) เนื้อหาที่เรียนในชั้นเรียนไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) และการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการปูพื้นฐานให้กับผู้เรียนเป็นหลัก ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นระบบสัทอักษรจีน

แล้วจึงเรียนอักษรจีนภายหลัง ทำให้ผู้เรียนขาดความสามารถในการแยกแยะตัวอักษรจีนและจดจำตัวอักษรจีนได้ และ 3) ทรัพยากรและความพร้อมทางการศึกษาของแต่ละโรงเรียนแตกต่างกันทำให้คุณภาพและผลสัมฤทธิ์ของแต่ละโรงเรียนแตกต่างกัน (Zhou & Chun, 2013) จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้เรียนรู้สึกกังวลต่อภาระในการเรียนรู้และการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4)

ปัจจุบันนอกจากผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบหน้าที่การเรียนรู้ในชั้นเรียนแล้ว ผู้เรียนยังต้องแบกรับภาระทางการเรียนรู้ที่ผู้ปกครอง ครูผู้สอน โรงเรียน และสังคมมีต่อผู้เรียน เช่น การฝึกความเชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ตามกระแสนิยมของสังคมในช่วงสมัยนั้น การเพิ่มเติมความรู้เฉพาะทางเพื่อให้สามารถสอบผ่านการวัดระดับต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งการสอบเข้ามหาวิทยาลัย (Chen, 2018) ซึ่งกรอบแนวคิดภาระในการเรียนรู้ของผู้เรียนกล่าวว่า ภาระการเรียนรู้ที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียนมากที่สุดคือการสอบเลื่อนระดับชั้นหรือการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ลำดับต่อมาคือภาระการเรียนรู้ที่เกิดจากครูผู้สอนที่สร้างแรงกดดันให้กับผู้เรียน และลำดับสุดท้ายคือภาระการเรียนรู้ที่เกิดจากปัจจัยอื่น ๆ เช่น ผู้ปกครอง การแข่งขันของสังคม ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ความไม่เท่าเทียมของทรัพยากรทางการศึกษา เป็นต้น (Zhao, 2018)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนในประเทศไทยเกี่ยวกับภาระในการเรียนรู้ผ่านการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4)
2. เพื่อวางแผนทางในการลดภาระในการเรียนรู้ของผู้เรียนในประเทศไทยต่อการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4)

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ศึกษาและวิเคราะห์เอกสารวิชาการประเภทต่าง ๆ โดยศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับการลดภาระการเรียนรู้ของผู้เรียน ลักษณะข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) และความคิดเห็นของผู้เรียนในประเทศไทยต่อข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4)
2. ลงพื้นที่เก็บข้อมูลในโรงเรียนและศูนย์เครือข่ายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ทั้ง 5 ภูมิภาคของประเทศไทยภายใต้โครงการอบรมความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลซึ่งสามารถเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามได้รวมทั้งสิ้น 333 ชุด และโครงสร้างของแบบสอบถามประกอบด้วย 1) ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน 2) ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) 3) ความคิดเห็นของผู้เรียนในประเทศไทยเกี่ยวกับภาระในการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) และ 4) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่รวบรวมได้ทั้งหมดมาจัดทำค่าความถี่และค่าร้อยละพร้อมนำมาวิเคราะห์ผลเชิงสถิติในด้านต่าง ๆ และนำเสนอในรูปแบบของการเขียนบรรยาย

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เปิดสอนวิชาภาษาจีนเป็นแผนวิชาศิลปภาษาจีน และศูนย์เครือข่ายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ใน 5 ภูมิภาคของประเทศไทย ประกอบด้วย

- 1) โรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล จังหวัดกระบี่ ภูมิภาคภาคใต้

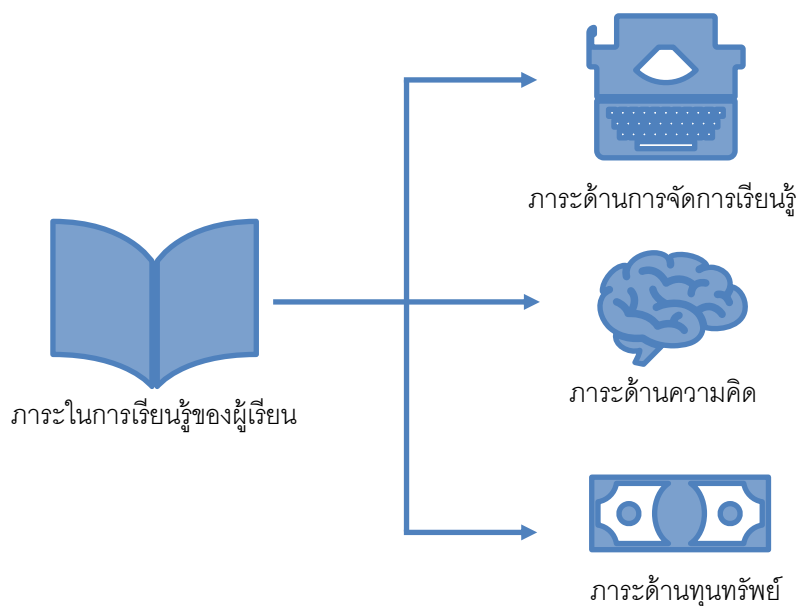
2) โรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่	จังหวัดแพร่	ภูมิภาคภาคเหนือ
3) โรงเรียนปรางค์กู่	จังหวัดศรีสะเกษ	ภูมิภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
4) โรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ	จังหวัดกรุงเทพมหานคร	ภูมิภาคภาคกลาง
5) โรงเรียนระยองวิทยาคม	จังหวัดระยอง	ภูมิภาคภาคตะวันออก

ซึ่งโรงเรียนดังกล่าวข้างต้นมีบทบาทในการจัดโครงการอบรมความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ภายในโรงเรียนและบริการให้กับโรงเรียนรอบข้างที่มีความต้องการจำเป็นในการอบรมความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีบทบาทในการขับเคลื่อนการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) อย่างเข้มแข็งและมีการจัดการเรียนการสอนมายาวนานกว่า 10 ปี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านสถานที่วิจัย คือ โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เปิดสอนวิชาภาษาจีนเป็นแผนวิชาศิลปภาษาจีน และศูนย์เครือข่ายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ใน 5 ภูมิภาคของประเทศไทย
2. ขอบเขตด้านประชากร คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในแผนวิชาศิลปภาษาจีนที่มีความต้องการจำเป็นในการเข้าทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4)
3. ขอบเขตด้านเนื้อหา คือ การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามภายใต้โครงการอบรมความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ของผู้เรียนในประเทศไทยทั้ง 5 ภูมิภาคระหว่างปีการศึกษา 2560 - 2561 เป็นระยะเวลา 2 ปี

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดภาวะในการเรียนรู้ของผู้เรียน

กรอบแนวคิดภาระในการเรียนรู้ของผู้เรียนโดย Lu Linyue เสนอถึงภาระในการเรียนรู้ของผู้เรียน ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1) ภาระด้านการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในและนอกชั้นเรียนรวมถึงการจัดการศึกษาในระบบและการจัดการศึกษานอกระบบ 2) ภาระด้านความคิด หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความกังวล ความกดดันของผู้เรียนในการเรียนรู้ และ 3) ภาระด้านทุนทรัพย์ หมายถึง ทุนทรัพย์ที่ต้องใช้จ่ายในการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน (Zhao, 2018)

ผลการวิจัย

ข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) เป็นข้อสอบที่มีเนื้อหาและสัดส่วนที่หลากหลาย ประกอบด้วย 1) หลักไวยากรณ์ ประมาณร้อยละ 40 ของข้อสอบทั้งหมด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. 他们昨天下午一起……那块石头搬走了。
 1. 把
 2. 被
 3. 使
 4. 以
2. 我觉得，我们应该……学好汉语，……去学日语。
 1. 又……又……
 2. 先……再……
 3. 比……还……
 4. 因……而……
3. 都七月份了，天气……没有下雨，……一天比一天热。
 1. 无论……都……
 2. 不管……也……
 3. 不但……而且……
 4. 既然……那么……

จากข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ด้านหลักไวยากรณ์จะเห็นได้ว่า เนื้อหา ด้านไวยากรณ์มีการผสมผสานเนื้อหาในระดับความรู้หลายระดับ หากใช้แกนความรู้ตามเกณฑ์การสอบ วัดระดับภาษาจีน HSK เป็นหลักจะพบว่า คำตอบข้อที่ 1 把 เป็นหลักไวยากรณ์ที่มีการเริ่มสอนตั้งแต่ HSK 2 เป็นต้นไป คำตอบข้อที่ 2-3 先……再…… และ 不但……而且…… เป็นหลักไวยากรณ์ที่ปรากฏใน HSK 3 และมีการสอนเพิ่มเติมใน HSK ระดับอื่นๆ ด้วย

4. 他非常喜欢中国文化，来中国不到一年就成了中国通，中国的事没有他不知道的。
 1. 很喜欢中国文化
 2. 全面了解中国
 3. 越来越像中国人
 4. 走遍了中国
5. 爸爸看到女儿的鞋带松开了，就给她把鞋带……紧。
 1. 戴
 2. 系
 3. 围
 4. 抓
6. 王老师是一个很……的人，上课时从来不跟学生开玩笑。
 1. 严肃
 2. 开朗
 3. 重要
 4. 活泼

2) คำศัพท์ ประมาณร้อยละ 40 ของข้อสอบทั้งหมด ถือเป็นสัดส่วนที่มากพอกันกับหลักไวยากรณ์ และเป็นเนื้อหาหลักเนื้อหาหนึ่งของข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) คำตอบข้อที่ 4 中国通 เป็นสำนวนที่ชาวจีนใช้พูดถึงบุคคลที่มีความรู้เกี่ยวกับประเทศจีนอย่างรอบด้าน หากผู้เรียนไม่มีความรู้

เกี่ยวกับบริบทของการใช้ภาษาหรือสำนวนจีนจะไม่ทราบเลยว่าคำนี้หมายถึงอะไร ถึงแม้จะใช้หลักการแปลแบบตรงตัวก็ไม่สามารถเข้าใจได้ เนื่องจาก 通 หมายถึง ทะลุ 中国通 “ประเทศจีนทะลุ” เป็นความหมายที่ไม่สามารถเข้าใจได้ในบริบทของคำถามข้อที่ 4 ลักษณะของข้อสอบข้อที่ 5-6 เป็นลักษณะของการเติมคำ โดยดูจากบริบทของภาษาจีนในข้อสอบ คำตอบข้อที่ 5 คือ 系 เป็นคำพ้องรูป สามารถอ่านได้หลายเสียง และมีความหมายต่างกัน เช่น 系 xì หมายถึง สาขา เช่น 汉语系 สาขาภาษาจีน ส่วน 系 jì เป็นคำกริยา หมายถึง การมัดหรือผูก ซึ่งคำพ้องรูปในภาษาจีนมีอยู่จำนวนมากและผู้เรียนต้องอาศัยความเคยชินและการศึกษาอย่างต่อเนื่องจึงจะสามารถใช้งานได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนจะมีปรากฏอยู่บางส่วนเท่านั้น ลักษณะของข้อสอบข้อที่ 6 คือการเติมคำศัพท์ที่ถูกต้องตามบริบทของภาษาในโจทย์ โดยคำตอบข้อที่ 6 คือ 严肃 เป็นระดับคำศัพท์ใน HSK ระดับ 5

7. 下面哪项拼音不正确?

1. 略 - luè	2. 努 - nǔ
3. 烟 - iān	4. 随 - suí

8. 下面哪项的韵母读音相同?

1. chūn jūn	2. nuǎn juǎn
3. sì jī	4. qǔ nǚ

9. 请选择划线部分读音正确的一项。

我这次去中国顺便给你买一包茶叶。

1. shùnbìan chàyè	2. shùnbìan cháyè
3. shùnpíán chàyè	4. shùnpíán cháyè

3) หลักของระบบเสียงและสัทอักษรจีน ประมาณร้อยละ 5 ของข้อสอบทั้งหมด ข้อสอบข้อที่ 7 เป็นการให้ผู้เรียนพิจารณาสัทอักษรที่ไม่ถูกต้อง คำตอบที่ถูกต้องคือ 烟 iān เป็นสัทอักษรจีนที่ยังไม่ผันรูปซึ่งในหลักการเขียนที่ถูกต้องคือ 烟 yān ข้อสอบข้อที่ 8 เป็นการให้ผู้เรียนพิจารณาการออกเสียงที่มีลักษณะเหมือนกัน คำตอบที่ถูกต้องคือ qǔ/nǚ เนื่องจาก j q x ไม่สามารถผสมกับสระ u ได้ แต่สามารถผสมกับ สระ ü ได้ จึงมีการทอนรูปให้เหลือเพียง u ซึ่งผู้เรียนมักมีข้อผิดพลาดในประเด็นดังกล่าว ข้อสอบข้อที่ 9 เป็นการให้ผู้เรียนเลือกสัทอักษรจีนให้ถูกต้องตามที่โจทย์กำหนด คำตอบที่ถูกต้องคือ 顺便 shùnbìan 茶叶 chàyè

10. “那”字的第六画是什么?

1. 勾	2. 竖
3. 撇	4. 横

11. 下面哪项说法正确?

1. “话”字有九画	2. “奶”字有六画
3. “张”字有七画	4. “尽”字有七画

4) อักษรจีน ประมาณร้อยละ 5 ของข้อสอบทั้งหมด ส่วนใหญ่เป็นการทดสอบความแม่นยำเรื่องลำดับขีดและจำนวนขีดของภาษาจีน ดังข้อสอบข้อที่ 10 เป็นการทดสอบความแม่นยำเรื่องลำดับขีดของอักษรจีน คำตอบที่ถูกต้องคือ 竖 ข้อสอบข้อที่ 11 เป็นการทดสอบความแม่นยำเรื่องจำนวนขีดของอักษรจีน คำตอบที่ถูกต้องคือ 张

12. 中国人常用的重要单位“斤”是多少克?

1. 50克
2. 100克
3. 500克
4. 1000克

13. 中国的通行货币名称是什么?

1. 英镑
2. 泰铢
3. 港币
4. 人民币

14. 孙悟空是中国古代小说《……》中的主要人物。

1. 《红楼梦》
2. 《三国演义》
3. 《西游记》
4. 《水浒传》

15. 中国历史上最后两个封建王朝是……。

1. 明朝和清朝
2. 元朝和清朝
3. 宋朝和明朝
4. 唐朝和宋朝

5) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศจีน ประมาณร้อยละ 5 ของเนื้อหาทั้งหมด (เนื้อหาครอบคลุม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ศิลปะ ประเพณีความเชื่อ บุคคลสำคัญ วรรณกรรม เป็นต้น) ถึงจะเป็นสัดส่วนที่มีไม่มากนักในข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) แต่ถือเป็นเนื้อหาที่มีความซับซ้อนและครอบคลุมเนื้อหาจำนวนมากอีกทั้งเป็นเนื้อหาที่ยากมาก เนื่องจากผู้เรียนมีพื้นหลังความรู้เกี่ยวกับประเทศจีนค่อนข้างน้อย เช่น ข้อสอบข้อที่ 12 เป็นการถามถึงหน่วยตวงวัดของจีน “斤” เท่ากับ 500 克 ข้อที่ 13 เป็นการถามถึงสกุลเงินของประเทศจีนคือ 人民币 ข้อที่ 14 เป็นการถามถึงตัวละครสำคัญในวรรณกรรมโบราณที่ถือเป็นสุดยอดของสี่ยอดวรรณกรรมจีนคือ 《西游记》 ซึ่งนอกจากผู้เรียนจะต้องทราบว่าสี่ยอดวรรณกรรมจีนประกอบด้วยเรื่องใดบ้างแล้วยังต้องทราบว่าเรื่องเหล่านั้นพูดถึงเหตุการณ์อะไรมีตัวละครสำคัญใดบ้างซึ่งถือเป็นระดับความยากอีกระดับหนึ่งนอกเหนือจากความรู้พื้นฐานทางทักษะภาษา ข้อที่ 15 เป็นคำถามเกี่ยวกับประวัติศาสตร์จีนถามถึงสองราชวงศ์สุดท้ายที่ปกครองประเทศจีนโดยระบอบศักดินา คำตอบที่ถูกต้องคือ 明朝和清朝 ซึ่งนอกจากผู้เรียนจะต้องทราบว่า 封建王朝 หมายถึงการปกครองโดยระบอบศักดินาแล้วยังต้องลำดับราชวงศ์ของจีนให้ถูกต้องอีกด้วย

นอกจากสัดส่วนของเนื้อหาทั้ง 5 รูปแบบนี้จากการศึกษาวิจัยพบว่า ข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) มีการจัดสัดส่วนเนื้อหาแบ่งอยู่อีกสัดส่วนหนึ่งคือการประยุกต์ใช้ความรู้ภาษาจีนซึ่งจะปรากฏในเนื้อหาการอ่านซึ่งเป็นสัดส่วนสุดท้ายของข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

有位老木匠，房子建得特别好。有一天，他告诉老板，他老了，想回家和妻子一起过清闲的生活。老板舍不得他离开，但老木匠已经下定决心。于是，老板问他能不能建最后一座房子。老木匠答应了，但他的心已经不在工作上。他一心想着能早点回家，不像以前那么认真地去选好材料，做工的时候也马马虎虎，不再那么细致用心。

没过多久，这间房子就建好了。老板来到房门前，把钥匙交给了木匠。“这是你的房子，”他说，“我送给你的礼物。谢谢你这么多年来认真地工作！”

老木匠听到后，惊呆了，同时也感到非常惭愧。如果他早知道这是在给自己建

房子，他肯定会像以前一样认真负责。他没想到，一生中唯一糟糕的房子竟然是为自己建的。

我们每天的生活和工作也像是在为自己建房子。如果平时不尽最大的努力，不能始终积极认真地去做事，有一天，我们也会在自己建造的“房子”里。而那时，一切都没有办法改变了。

16. 为什么老板请木匠建最后一座房子？ 17. 为什么房子很快就建好了？

1. 他舍不得木匠走。	1. 老木匠想早点回家。
2. 老木匠房子建得好。	2. 老板要求他快点完工。
3. 老木匠想得到礼物。	3. 老木匠想节约时间。
4. 他很想感谢老木匠。	4. 木匠老了，工作很慢。

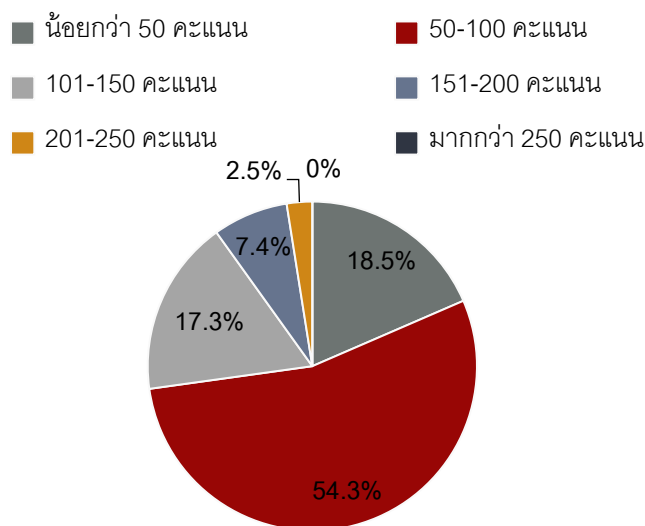
18. 根据文章，我们可以知道： 19. 作者想告诉我们一个什么道理？

1. 老木匠一直不喜欢这份工作。	1. 生活中要有自己的房子。
2. 老木匠是一个非常小气的人。	2. 我们没办法改自己住的房子。
3. 老木匠很后悔没有认真建房。	3. 现在的生活不会影响将来。
4. 老木匠最后重新建了房子。	4. 我们要始终认真负责工作。

จากข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ด้านการอ่านข้างต้นพบว่า 1) ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการอ่านอักษรจีนได้เป็นอย่างดี 2) คลังคำศัพท์ที่ผู้เรียนจะต้องทราบเมื่อเทียบกับระดับความรู้ HSK อยู่ในระดับ 1-6 เช่น คำศัพท์และสำนวน 惭愧 唯一 马马虎虎 细致用心 เป็นต้น 3) การสรุปความและจับใจความสำคัญ และ 4) การนำความรู้ทักษะทางภาษาจีนมาประยุกต์ใช้เพื่อตอบคำถามให้ถูกต้อง ระดับความยากของข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ทำให้ผู้เรียนมีความเป็นกังวลและเป็นการสร้างภาระในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เนื่องจากเนื้อหาที่สอนในชั้นเรียนโดยมากเป็นเนื้อหาที่เน้นทักษะพื้นฐานทางภาษาจีนไม่ได้มีการสอนลงลึกเรื่องความรู้ทั่วไป ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ความเชื่อของจีน กอปรกับข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) เป็นข้อสอบที่มีรูปแบบของการอ่านเป็นหลักดังนั้นหากผู้เรียนมีคลังคำศัพท์ไม่เพียงพอหรืออ่านอักษรจีนไม่ออก (ผู้เรียนบางกลุ่มอ่านได้เพียงสัทอักษรจีน) ก็จะไม่สามารถทำข้อสอบลักษณะนี้ได้

จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลในโรงเรียนและศูนย์เครือข่ายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ทั้ง 5 ภูมิภาคของประเทศไทยภายใต้โครงการอบรมความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลรวมทั้งสิ้น 333 ชุดพบว่า ผู้เรียนที่ร้อยละ 87.4 เลือกเรียนวิชาภาษาจีนเป็นแผนวิชาศิลปภาษาจีน ร้อยละ 9.6 ของผู้เรียนเลือกเรียนภาษาจีนเป็นวิชาเลือก และร้อยละ 3 ของผู้เรียนศึกษาภาษาจีนด้วยตนเอง การสำรวจจำนวนคาบเรียนของผู้เรียนในระบบพบว่า ร้อยละ 40.8 ของผู้เรียนวิชาภาษาจีนมีจำนวนคาบเรียนในโรงเรียนจำนวน 4-6 คาบ/สัปดาห์ ร้อยละ 36.9 ของผู้เรียนวิชาภาษาจีนมีจำนวนคาบเรียนในโรงเรียนมากกว่า 6 คาบ/สัปดาห์ ร้อยละ 19.2 ของผู้เรียนวิชาภาษาจีนมีจำนวนคาบเรียนในโรงเรียน 2-4 คาบ/สัปดาห์ และ ร้อยละ 3.1 ของผู้เรียนเรียนวิชาภาษาจีนมีจำนวนคาบเรียนในโรงเรียน 1 คาบ/สัปดาห์ กล่าวโดยสรุปคือ การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระบบของโรงเรียนที่เป็นวิชาแผนศิลปภาษาจีนเป็นไปตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการเรื่องการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีน ซึ่งจะต้องมีคาบภาษาจีนอย่างน้อย 4 คาบ/สัปดาห์

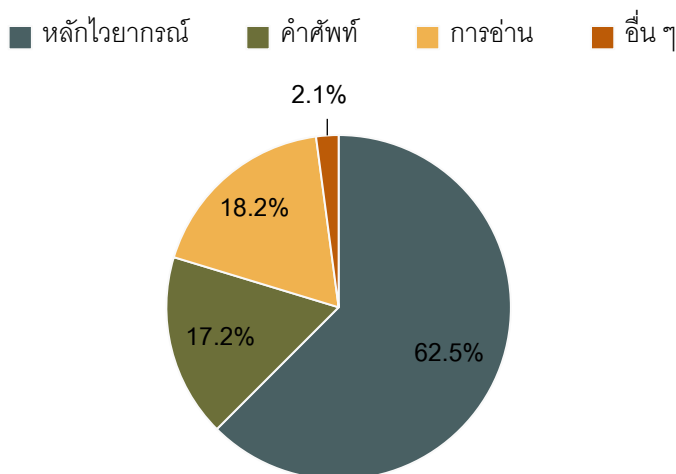
ผู้เรียนส่วนใหญ่เรียนภาษาจีนเป็นระยะเวลา 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 60.7 ระยะเวลา 4-6 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.3 ระยะเวลามากกว่า 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.2 และระยะเวลาน้อยกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.8 กล่าวโดยสรุปคือ ผู้เรียนส่วนใหญ่เริ่มเรียนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและผู้เรียนบางส่วนเรียนภาษาจีนมาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีเพียงร้อยละ 4.2 ของผู้เรียนเท่านั้นที่เรียนภาษาจีนมาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา โดยผู้เรียนร้อยละ 82.3 ไม่เคยทำข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) มาก่อน และร้อยละ 17.7 เคยทำข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) มาแล้วซึ่งถือว่าเป็นสถิติที่น้อย และจากผลสำรวจของผู้เรียนที่เคยทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) มาแล้วพบว่า ผู้เรียนที่สอบได้ระดับคะแนน 50-100 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 54.3 ระดับคะแนนน้อยกว่า 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 18.5 ระดับคะแนน 101-150 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 17.3 ระดับคะแนน 151-200 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.4 และระดับคะแนน 201-250 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ระดับคะแนนมากกว่า 250 คะแนน ร้อยละ 0 (ดังภาพที่ 2) เมื่อเปรียบเทียบระดับคะแนนจากงานวิจัยของ Chun (2012) ผู้เรียนยังคงมีระดับคะแนนเกาะกลุ่มอยู่ที่ระดับคะแนนระหว่าง 61.01 - 120.00 คะแนนเป็นหลัก และกลุ่มรองลงมาคือผู้เรียนที่มีคะแนนน้อยกว่า 50 คะแนน ซึ่งเป็นระดับคะแนนที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานของการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ถึงแม้ว่าการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) มีการทดสอบอย่างต่อเนื่องในทุก ๆ ปีและมีรูปแบบเนื้อหาของข้อสอบที่ชัดเจนกว่าในระยะแรกก็ตาม

ภาพที่ 2 แผนภูมิแสดงระดับคะแนนความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ระหว่างปี พ.ศ. 2560-2561 (2562)

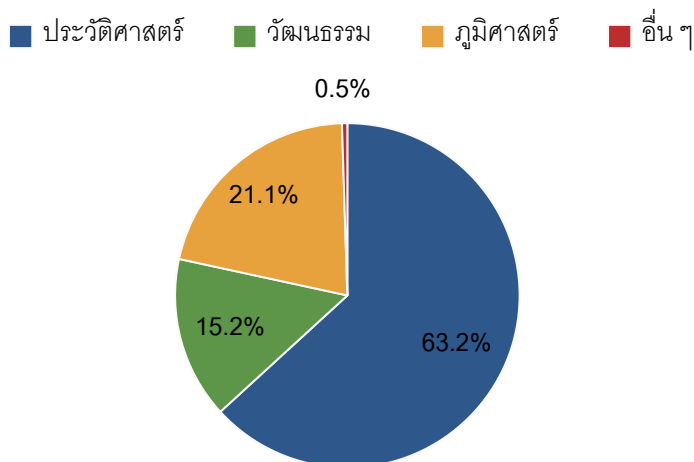
ในด้านความคิดเห็นของผู้เรียนต่อข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ในสัดส่วนเนื้อหาทางภาษาจีนประกอบด้วยหลักไวยากรณ์ คำศัพท์ และการอ่าน พบว่า ผู้เรียนเห็นว่าข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ที่มีความยากมากที่สุดคือ หลักไวยากรณ์คิดเป็นร้อยละ 62.5 การอ่านคิดเป็นร้อยละ 18.2 คำศัพท์คิดเป็นร้อยละ 17.2 และอื่น ๆ เห็นว่าเนื้อหาที่มีความยากทุกสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 2.1 (ดังภาพที่ 3) จากสถิติข้างต้นแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความเป็นกังวลกับเนื้อหาด้านไวยากรณ์จีนที่มี

ความยากแบ่งอยู่หลายระดับในข้อสอบและอีกประการหนึ่งคือเรื่องการอ่านที่นอกจากผู้เรียนจะต้องมีคลังคำศัพท์ที่เพียงพอแล้วยังต้องอ่านจับใจความให้ได้ซึ่งประเด็นสำคัญคือผู้เรียนไม่สามารถจดจำตัวอักษรจีนได้จึงทำให้อ่านไม่ออกและไม่รู้ความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ

ภาพที่ 3 แผนภูมิแสดงความเห็นของผู้เรียนต่อข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) (2562)

เนื่องจากเนื้อหาด้านความรู้ทั่วไปของข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) มีเนื้อหาที่ครอบคลุมในหลายสัดส่วนดังที่ได้กล่าวไปข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้เก็บข้อมูลเฉพาะส่วนเพื่อให้ทราบถึงข้อมูลที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้นว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นอย่างไรในเนื้อหาความรู้ทั่วไปของข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) สัดส่วนใดมีความยากมากที่สุด จากผลสำรวจพบว่า ผู้เรียนเห็นว่าเนื้อหาด้านประวัติศาสตร์จีนที่ยากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.2 โดยผู้เรียนให้เหตุผลว่าประวัติศาสตร์จีนมีมายาวนานจึงไม่ทราบจะเริ่มต้นศึกษาช่วงไหนของประวัติศาสตร์และจากการสังเกตการณ์ระหว่างการเก็บข้อมูลพบว่า ผู้เรียนทั้งหมดไม่สามารถเรียบเรียงลำดับของราชวงศ์จีนได้จึงเป็นปัญหาหลักอีกประการหนึ่งสำหรับผู้เรียน ระดับความยากรองลงมาคือภูมิศาสตร์จีน คิดเป็นร้อยละ 21.1 โดยผู้เรียนให้เหตุผลว่า ประเทศจีนมีพื้นที่กว้างใหญ่ ภูมิศาสตร์แต่ละท้องที่แตกต่างกัน การดำรงชีวิตของประชากรก็มีความหลากหลายมากซึ่งปริมาณของข้อสอบสถานที่หรือจุดเด่นต่าง ๆ ทางภูมิศาสตร์จีนมีจำนวนมากไม่สามารถจดจำได้หมด และลำดับสุดท้ายคือวัฒนธรรมจีนคิดเป็นร้อยละ 15.2 ผู้เรียนให้ความเห็นว่าวัฒนธรรมจีนมีความลึกซึ้งและหลากหลายวง คำศัพท์ที่เรียนมาและที่ปรากฏในข้อสอบไม่สอดคล้องกันเนื่องจากคำศัพท์ในวงวัฒนธรรมเป็นชื่อเฉพาะ ผู้เรียนไม่เคยได้เรียนในชั้นเรียน นอกจากนี้พบว่า ร้อยละ 0.5 ของผู้เรียนเห็นว่าบุคคลสำคัญของจีนก็เป็นเนื้อหาที่มีความยากเช่นกันเนื่องจากผู้เรียนไม่มีความรู้พื้นหลังทางสังคมและวัฒนธรรมจีน (ดังภาพที่ 4)

ภาพที่ 4 แผนภูมิแสดงความเห็นของผู้เรียนต่อข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4)
ด้านความรู้ทั่วไป (2562)

กล่าวโดยสรุปคือในด้านความรู้ทั่วไปของข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ผู้เรียนยังมีความรู้ไม่เพียงพอในเรื่องประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมจีนเชิงลึกและมีความรู้ไม่เพียงพอในเรื่องภูมิศาสตร์จีนในภาพกว้าง กอปรกับคำศัพท์ในเรื่องประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและภูมิศาสตร์จีนเป็นคำศัพท์เฉพาะค่อนข้างมากซึ่งผู้เรียนอาจไม่ได้พบในการเรียนภาษาจีนพื้นฐานในชั้นเรียนปกติ

ความคิดเห็นของผู้เรียนในประเทศไทยเกี่ยวกับภาระในการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) จากการเก็บข้อมูลในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เปิดสอนวิชาภาษาจีนเป็นแผนวิชาศิลปภาษาจีน และศูนย์เครือข่ายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ทั้ง 5 ภูมิภาคในระหว่างปีการศึกษา 2560 - 2561 พบว่า ผู้เรียนร้อยละ 59.1 เห็นว่าการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) เป็นภาระทางการเรียนรู้ที่มีความจำเป็นจะต้องเข้าฝึกอบรมจึงจะคลายความกังวลและเสริมสร้างความมั่นใจในการเข้าทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ได้มากยิ่งขึ้น โดยผู้เรียนแสดงข้อคิดเห็นดังต่อไปนี้ 1) มีความจำเป็นจะต้องอบรมหรือศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อสอบ ความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) เพื่อสอบเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา 2) เพื่อให้ทราบแนวและเนื้อหาของข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ก่อนลงสนามสอบจริง 3) เพื่อให้ทราบถึงเทคนิคการทำข้อสอบ การบริหารเวลาในการทำข้อสอบ 4) เสริมสร้างและเพิ่มเติมความรู้ที่ไม่มีการสอนในชั้นเรียน เช่น เนื้อหาความรู้ทั่วไป ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและภูมิศาสตร์จีน จากข้อคิดเห็นดังกล่าวที่ผู้เรียนเห็นว่าการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) เป็นภาระทางการเรียนรู้ตรงตามกรอบแนวคิดของ Zhao (2018) เรื่องภาระในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ว่า 1) กระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในและนอกชั้นเรียนรวมถึงการจัดการศึกษาในระบบและการจัดการศึกษานอกระบบเป็นภาระด้านการจัดการเรียนรู้ 2) ความรู้สึกนึกคิด ความกังวล ความกดดันของผู้เรียนในการเรียนรู้เป็นภาระด้านความคิด และ 3) ทักษะที่จำเป็นต้องมีการใช้จ่ายในการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นภาระด้านทรัพยากร กล่าวคือ ผู้เรียนมีภาระด้านการจัดการเรียนรู้เรื่องการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) เป็นฐานหลัก และเนื้อหา ปริมาณ ระดับ

ความยากของข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ส่งผลโดยตรงต่อสภาพจิตใจ ก่อให้เกิดความกังวล และความกดดันอันเป็นภาระด้านความคิด และเมื่อผู้เรียนต้องการลดภาระด้านการจัดการเรียนรู้และภาระด้านความคิดของการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ก็ต้องหาความรู้เพิ่มเติมโดยการศึกษาเพิ่มเติมนอกชั้นเรียนโดยเข้ารับการอบรมหรือเรียนเสริมซึ่งก่อให้เกิดเป็นภาระด้านทุนทรัพย์เกี่ยวเนื่องกันอย่างนี้เป็นวงจรอย่างนี้ต่อไปเรื่อย ๆ

นอกจากนี้ มีผู้เรียนคิดเป็นร้อยละ 40.8 คิดเห็นว่าการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ไม่ได้เป็นภาระในการเรียนรู้ เนื่องจากโรงเรียนที่จัดการสอนวิชาภาษาจีนในระบบมีการวางแผนเพื่อให้เนื้อหาและลดภาระการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนก่อนลงนามสอบจริง ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า ปัจจุบันโรงเรียนที่เปิดสอนวิชาภาษาจีนเป็นแผนศิลปภาษาจีนได้มีการบรรจุเนื้อหาของข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ให้กับผู้เรียนเป็นส่วนเสริมเพิ่มเติมนอกจากการสอนทักษะภาษาจีนทั่วไป แต่การเสริมเนื้อหายังคงเป็นเนื้อหาด้านทักษะทางภาษาจีนเป็นส่วนมาก ไม่ได้มีการเสริมเนื้อหาเรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศจีน โดยโรงเรียนบางแห่งให้ผู้เรียนได้ทดลองสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ตามทรัพยากรที่โรงเรียนสามารถจัดหาได้ และผู้เรียนบางส่วนเลือกที่จะศึกษาด้วยตนเองและสมัครเข้าโครงการอบรมหรือการสอนเสริมความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ซึ่งก็เป็นเพียงการลดภาระการเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนรู้เพียงด้านเดียวแต่ภาระการเรียนรู้ในด้านความคิดและทุนทรัพย์ก็ยังคงมีปรากฏอยู่กับผู้เรียนต่อไป

ปัจจัยที่ทำให้เกิดภาระในการเรียนรู้ในการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) มาจากปัจจัยดังต่อไปนี้ 1) ค่านิยมของผู้ปกครองที่ยังคงเห็นว่าการสอบเข้ามหาวิทยาลัยเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดทางการศึกษา การศึกษาสายอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาในระดับที่รองลงมาถึงแม้ว่าการศึกษายสายอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาที่เห็นเป้าหมายชัดเจนในการประกอบอาชีพ 2) ครูผู้สอนที่เป็นปัจจัยหนึ่งในการสร้างผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตรซึ่งผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถต่างกัน ความถนัดต่างกัน และการนำผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของตนไปใช้ประโยชน์ในช่องทางที่ต่างกัน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนบางแห่งมีการผูกติดกับการวัดและประเมินผลโดยยึดมาตรฐานการทดสอบระดับชาติ และ 3) โรงเรียนและสังคม การจัดลำดับของโรงเรียนที่มีเกณฑ์การจัดลำดับจากเกณฑ์หลากหลายรูปแบบหนึ่งในเกณฑ์นั้นคือผลสัมฤทธิ์ของการทดสอบระดับชาติ และความคาดหวังของสังคมต่อโรงเรียนที่อยู่ในท้องถิ่น จากปัจจัยดังกล่าวข้างต้นส่งผลกระทบโดยตรงและโดยอ้อมกับผู้เรียนก่อให้เกิดเป็นภาระด้านการเรียนรู้ในมิติต่าง ๆ จากผลวิจัยพบว่า ในปัจจุบันผู้เรียนมีวัตถุประสงค์และแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนที่หลากหลาย ทำให้การเลือกทดสอบวัดระดับความรู้ทางภาษาจีนมีการเลือกสรรที่แตกต่างออกไปจากอดีต กล่าวคือ ผู้เรียนร้อยละ 77.8 เลือกที่จะทดสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ผู้เรียนร้อยละ 17.4 เลือกที่จะทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) และผู้เรียนร้อยละ 4.8 เลือกที่จะทดสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนในรูปแบบอื่น ๆ เช่น BCT และ YCT โดยผู้เรียนให้ความเห็นว่า 1) การสอบวัดระดับภาษาจีน HSK สามารถนำผลสอบไปใช้ได้ในวงกว้างระดับนานาชาติ ไม่จำเพาะเพียงในประเทศไทย 2) การสอบวัดระดับภาษาจีน HSK สามารถเป็นตัวยืนยันระดับทางภาษาจีนของผู้เรียนได้อย่างเป็นมาตรฐาน และมีระดับให้เลือกสอบได้หลายระดับตามความพร้อมของผู้เรียน 3) ผลการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK สามารถขอยื่นศึกษาต่อได้

ในระดับอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ และ 4) โอกาสที่ได้รับจากการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK มีมากกว่าการสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) สามารถขอยื่นทุนการศึกษาระยะสั้น-ระยะยาวหรือทุนการศึกษาเพื่อทัศนศึกษาในประเทศจีนได้ กล่าวโดยสรุปคือปัจจุบันผู้เรียนมีแรงจูงใจเชิงใช้ประโยชน์ (Instrumental motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่ต้องการใช้ประโยชน์จากการเรียนภาษานั้น ๆ เช่น เพื่อต้องการนำไปประกอบอาชีพ เพื่อใช้ประกอบการศึกษาต่อ เป็นต้น หรือหมายถึงแรงจูงใจที่เกิดจากปัจจัยภายนอก (Extrinsic motivation) มากกว่าแรงจูงใจเชิงสังคม (Integrative motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมและกลมกลืนเป็นส่วนหนึ่งของสังคมภาษาหรือเป้าหมาย หรือหมายถึงแรงจูงใจที่เกิดจากปัจจัยภายใน (Intrinsic motivation) (พิชัย แก้วบุตร, 2562) อีกทั้งผู้เรียนยังได้แสดงความคิดเห็นว่า ข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) มีระดับความยากเกินไป เนื้อหาและสัดส่วนของข้อสอบยากเกินไปเกินกว่าความสามารถที่ผู้เรียนจะสามารถบรรลุได้ในชั้นเรียนและจำเป็นต้องหาความรู้ด้วยตนเองจากการเข้ารับการอบรมหรือการเรียนเสริมเฉพาะทางเกี่ยวกับการสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) สำหรับแนวทางการลดภาระในการเรียนรู้ของผู้เรียนในประเทศไทยต่อการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ผู้วิจัยขอเสนอแนะและแบ่งเป็นประเภทดังต่อไปนี้

1. ระดับครอบครัว

ผู้ปกครองควรให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามสาขาหรือความถนัดของผู้เรียนเป็นหลัก ซึ่งคำนึงในการสอบเข้าระดับอุดมศึกษาหรือสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงเป็นสิ่งที่อยู่คู่สังคมไทยมายาวนานและหยั่งรากลึกพอควร ในการปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้ปกครองให้เกิดความเข้าใจต้องใช้เวลาในการขับเคลื่อนและควรเกิดจากความเข้าใจระหว่างผู้ปกครองและผู้เรียนเป็นหลัก ผู้ปกครองควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำเสนอความต้องการและความจำเป็นในการทดสอบวัดระดับทางภาษาเพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดภาระด้านการจัดการเรียนรู้และการด้านความคิดกับผู้เรียน กล่าวคือ ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเลือกเรียนในสิ่งที่ตนเองสนใจหรือชอบแทนการบังคับผู้เรียน และในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญหรือความต้องการจำเป็นของภาษาจีนควรให้ผู้เรียนตระหนักเองโดยมีผู้ปกครองเป็นผู้ชี้แนะ แทนการผลักระการการเรียนรู้ให้ผู้เรียนปฏิบัติตามซึ่งปัจจัยดังกล่าวจะส่งผลต่อผู้เรียนในระยะยาว

2. ระดับโรงเรียน

ครูผู้สอนถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนให้ผู้เรียนเข้าใจถึงประโยชน์จากการสอบวัดระดับทางภาษา ซึ่งครูผู้สอนควรให้ข้อมูลที่หลากหลายและให้อิสระกับการเลือกสอบวัดระดับทางภาษาตามเป้าหมายการใช้ประโยชน์ของผู้เรียน ซึ่งบริบทของแต่ละสถานศึกษามีความแตกต่างกัน การตั้งกรอบหรือเลือกกรอบที่ไม่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาอาจส่งผลกับการพัฒนาของผู้เรียนในอนาคตได้ เช่น การตั้งกรอบให้ผู้เรียนต้องสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ทั้งที่ผลการสอบเหล่านั้นไม่ได้มีผลต่อผู้เรียนบางกลุ่มที่เลือกเรียนสาขาภาษาจีนในระดับอุดมศึกษา หรือการที่โรงเรียนบังคับให้ผู้เรียนสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ทั้งที่ผู้เรียนไม่มีความพร้อมด้วยปัจจัยที่ผู้เรียนเรียนวิชาภาษาจีนเป็นวิชาเลือกหรือวิชาเพิ่มเติมที่มีคาบเรียนเพียง 2-4 คาบ/สัปดาห์ อีกทั้งการบังคับหรือการลดภาระการเรียนรู้ในชั้นเรียนแต่กลับเพิ่มภาระการเรียนรู้นอกชั้นเรียนให้กับผู้เรียนเป็นการลดความสนใจของผู้เรียนต่อการเรียนรู้นั้น ๆ และทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์กับภาระการเรียนรู้ นั่น ๆ ได้ (Luo & Zhao, 2018)

นอกจากนี้ การเพิ่มศักยภาพการจัดการเรียนรู้ด้านภาษาจีนให้กับครูผู้สอนถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญหนึ่งเพื่อให้ครูมีเทคนิคและมีความพร้อมในการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) มหาวิทยาลัยชั้นนำทั่วประเทศ สถาบันขงจื๊อ/ห้องเรียนขงจื๊อในภูมิภาคต่าง ๆ ได้มีการขับเคลื่อนโครงการอบรมครูผู้สอนภาษาจีนในมิติต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

3. ภาควิชาความร่วมมือ

ทรัพยากรทางการศึกษาและความพร้อมของการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนของประเทศไทยมีความแตกต่างกันในหลายมิติ ซึ่งความเหลื่อมล้ำของทรัพยากรทางการศึกษาเป็นข้อขัดแย้งในรูปแบบแผนรูปแบบหนึ่งทางการศึกษา (Li & Chen, 2018) การสร้างความเสมอภาคของทรัพยากรทางการศึกษาเป็นสิ่งที่ภาครัฐและภาคความร่วมมือต่าง ๆ พยายามให้ความเท่าเทียมและสนับสนุนเสมอมา แต่ความเหลื่อมล้ำดังกล่าวก็ยังคงมีปรากฏให้เห็นไม่มากนักน้อย จากการวิจัยพบว่า การกระจายโอกาสและสร้างความเข้มแข็งซึ่งกันและกันระหว่างสถานศึกษาในท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญและสามารถแก้ไขปัญหาความขาดแคลนทรัพยากรทางการศึกษาได้ในระดับหนึ่ง ดังนั้นโรงเรียนที่มีความพร้อมมากกว่ามีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการกระจายโอกาสทางการศึกษาให้โรงเรียนที่มีความพร้อมน้อยกว่าได้มีโอกาสเข้าร่วมอบรมหรือเสริมศักยภาพด้านภาษาจีนอันเป็นการช่วยลดภาระทางการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านความคิด และด้านทุนทรัพย์ อีกแนวทางหนึ่งคือการสนับสนุนงบประมาณและมอบอิสระให้กับท้องถิ่นในการจัดการกระจายโอกาสทางการศึกษา โดยศูนย์เครือข่ายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนทั้ง 42 แห่งทั่วประเทศในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้วางแผนในการพัฒนากำลังระดับโอกาสทางการศึกษาด้านภาษาจีนอย่างทั่วถึง โดยการทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการจัดอบรมหรือพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนภาษาจีนและเปิดโอกาสให้โรงเรียนที่อยู่ในการดูแลโดยรอบมีโอกาสได้เข้าร่วมโครงการ ซึ่งศูนย์เครือข่ายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในภูมิภาคเดียวกันสามารถวางแผนจัดสรรโครงการไม่ให้มีเนื้อหาและระยะเวลาในการอบรมที่ทับซ้อนกันซึ่งสามารถกระทำได้หากหน่วยงานในส่วนกลางมอบหมายและสนับสนุนให้เปิดเป็นโครงการต่อเนื่อง ซึ่งวิธีดังกล่าวจะช่วยกระจายโอกาสและลดภาระทางการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนครบถ้วนในทุกมิติ

สรุปและอภิปรายผล

จากการวิจัยพบว่า ผู้เรียนในประเทศไทยร้อยละ 59.1 เห็นว่าการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) เป็นภาระทางการเรียนรู้ ซึ่งภาระทางการเรียนรู้ประกอบด้วย 1) ภาระด้านการจัดการเรียนรู้ 2) ภาระด้านความคิด และ 3) ภาระด้านทุนทรัพย์ ตรงตามกรอบแนวคิดของ Lu (2007) ที่ได้กล่าวไว้ในงานวิจัยเรื่องการวิพากษ์ภาระการเรียนรู้ของผู้เรียน และผู้เรียนในประเทศไทยร้อยละ 40.8 เห็นว่าการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ไม่เป็นภาระทางการเรียนรู้ ซึ่งโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เปิดสอนวิชาภาษาจีนเป็นแผนศิลปภาษาจีนได้มีการวางแผนและบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับข้อสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ในวิชาภาษาจีน แต่ก็เป็นภาระเพิ่มเติมองค์ความรู้ด้านทักษะภาษาจีนเป็นส่วนใหญ่สำหรับเนื้อหาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศจีน เช่น ประวัติศาสตร์จีน วัฒนธรรมจีน ภูมิศาสตร์จีน บุคคลสำคัญ เป็นต้น ไม่ได้มีการจัดการเรียนการสอนที่ลึกซึ้ง ผู้เรียนจะต้องศึกษาด้วยตนเองนอกชั้นเรียนผ่าน

กระบวนการจัดการเรียนรู้รูปแบบเรียนเสริมหรือติวเฉพาะทาง ซึ่งประเด็นดังกล่าวโรงเรียนได้ลดภาระทางการเรียนรู้ของผู้เรียนเพียงเรื่องกระบวนการจัดการเรียนรู้เท่านั้น แต่ไม่ได้ลดภาระด้านความคิดและด้านทุนทรัพย์ของผู้เรียน ซึ่งผลวิจัยดังกล่าวตรงกับงานวิจัยของ Chun (2012) และงานวิจัยของชนิษฐา พิมานมาศสุริยา (2560) ที่ได้พูดถึงเนื้อหา สาระการเรียนรู้และหลักสูตรที่โรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนไม่สอดคล้องกับการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ซึ่งผู้เรียนต้องใช้วิธีการเรียนเสริมนอกชั้นเรียนเพิ่มเติม นอกจากนี้จากการวิจัยพบว่า ผู้เรียนร้อยละ 77.8 เลือกที่จะทดสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ผู้เรียนร้อยละ 17.4 เลือกที่จะทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) และผู้เรียนร้อยละ 4.8 เลือกที่จะทดสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนในรูปแบบอื่น ๆ เช่น BCT YCT เป็นต้น ซึ่งการทดสอบวัดระดับภาษาจีน HSK สามารถใช้ประโยชน์ได้หลายทาง เช่น การวัดระดับความรู้ทางภาษาจีน การขอเงินทุนการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ เป็นต้น สำหรับการทดสอบความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) สามารถนำผลการทดสอบเพื่อยื่นเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นประโยชน์เพียงทางเดียวจากสถิติข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนภาษาจีนมีแรงจูงใจเชิงใช้ประโยชน์ (Instrumental motivation) มากกว่าแรงจูงใจเชิงสังคม (Integrative motivation) ตรงตามผลการวิจัยเกี่ยวกับการเลือกสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ของผู้เรียนในปัจจุบันของพิชัย แก้วบุตร (2562)

บรรณานุกรม

- ชนิษฐา พิมานมาศสุริยา. (2560). ศึกษาความสอดคล้องระหว่างแบบเรียนของระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และข้อสอบวัดความถนัดทางภาษาจีน (PAT 7.4) ในด้านไวยากรณ์. *วารสารปัญญาวิวัฒน์*, 9(1), 187-195.
- พิชัย แก้วบุตร. (2562). นโยบายทางภาษาในการเผยแพร่ภาษาและวัฒนธรรมจีนผ่านการทดสอบวัดระดับภาษาจีน HSK. *วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร*, 14(2), 307-325.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2558). *GAT/PAT. 27* พฤษภาคม 2562, <http://www.niets.or.th/th/catalog/view/234>.
- หนิวนปีน. (2561). บทบาทของทฤษฎีการทดสอบทางภาษาในการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ. *วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 11(2), 145-158.
- Chen, J. (2018). Analysis of the Learners' Learning Burden. *The Horizon of Education*, 18 (5), 56-59. (in Chinese)
- Chen, S. & Song, C. (2016). Evaluation of the Chinese Language Proficiency Test (PAT 7.4). *Research of Applied Linguistics*, 11(1), 83-86. (in Chinese)
- Chun, L. (2012). *An Investigation Report on The Thailand PAT 7.4 Admission Exam* (Master's thesis), China: Soochow University. (in Chinese)
- Li, J. & Chen, Y. (2018). Thoughts on the Causes and Countermeasures of the Learning Burden of Primary and Secondary School Students. *Basic Disciplines*, 32(2), 137-145. (in Chinese)
- Lu, L. (2007). Reducing the Loads of the Students: in a Perspective of Comprehensive Dialectics. *Educational Research*, 5(2), 69-72. (in Chinese)

- Luo, S. & Zhao, J. (2018). A Survey on Academic Burden: Problem Representations and Elimination Strategies. *Curriculum, Teaching Material and Method*, 38(8), 62-67. (in Chinese)
- Zhao, S. (2018). Theory of Reducing the Burden of Learning. *Education Modernization*, 50 (5), 324-325. (in Chinese)
- Zhou, G. & Chun, L. (2013). The Analysis of Thailand's College Entrance Chinese Examination PAT 7.4. *Journal of Overseas Chinese Education*, 66 (1), 104-112. (in Chinese)